

82

52. 1

Lenora
Ballada o Bürgerera

Polnuyt Wt. 2

Lenora
 Ballada Bürgera
 Spolskiy W. L.

Król Fryderyk skończył już krwawy boj,
 Rozpuscił rycerskie rotę;
 Usiady mowdy, wojenny znoj,
 Usiady armadnie grunoty;
 Do domu wraca i ten i ów;
 Dożył bojowej hulanki -
 Tęgo rodrina, a tego znów
 Cicha ciatunek kochanki.

wracają putni i wren i wędzisz
 Orzi do pochwy schowany;
 " Ciebisi to Ojcie widimuz juis,
 " Ciebisi to Myji uochany!"
 Takto wotają żony i dzieci
 Sushajze Oziow rodriny -
 Len biedne diiewce, jui nie siza tneci
 Napróino liuzgodriny
 Próino Lenora widzcha i jony
 I o Wilhelma się pyła,
 Próino tyz leje, próino się drzaz,
 Czuma za serce chryła;
 Myślę ciatunki sło mu gorze

Duszą ku niemu się wraca,
przechodzą długie, długie miesiące...
Wilhelm nie wraca, nie wraca.

Strawiana Matka, jakło na świecie
Matki pocieszać umieją,

Do tona łuli niasynsne dziecię

I knepi myślowem, nadzieją.

— „Bez woli Niebios o córnio droga,

Nie się na świecie wie skanie,

„Klęknij, i odmów pacierz do Boga,

Podwizi Mu troski i thanie!”

— „O Matko! Matko! biednej dzieciny
Co mogą powiadać pacierze!”

Niechaj knep adnicowsyśtu zaginie —

Ja w pomoc Boga nie wierzę!”

— „Ach! Dziecię moje, coś wyrenka?

W twym mózgu niemość i lament,

Gdzieś Cię prowadzi rozpacza i ciężka?

Przyjmij Najświętszy Sakrament.

Bóg pod postawia, wino i chleba

S. Ty pokrepić z wątpliwe,

Ukonięć córnio przed wolą Nieba

I poświęci Mu życie całe!”

— „Niechaj, o wiechaj! to moja droga

Tak gęsto cierniem zastana,
 Niewierz w picęto niewierz w Boga,
 Dla mnie śmierci Matko uchana!
 Kogor z umarłych wskresito Ciato,
 Kogor wskresito krew' pańska?
 Już nie odrobi co raz się stało,
 Muc Boga; ani scalańca!"

Takto w posrodku trawych powodzi,
 Bliźni niesensu na dielowyna,
 Wrodzha i jzry, kargi wywodzi
 To Boga zapomina.

I stoia resito, nieba Parury
 Poluryty gwiazdy iskuzie,
 I kizygo wysudt zra ciemnyj chumry;
 Cisnajo swialto jarize.
 Ciera i ciera wszedy wokoto;
 Sen niesie już nocna pora,
 A kizygo swoje bladawe czoło,
 W głębi odbija jeriora.
 Dielowyna cruwa; spać nie moie.
 I stucha i uadstuchuje....
 Niektanigle sło dielowie toie.
 Oua godiny rachuje.

A w tem... czy słyszysz odgłos podkowy?
Ho! serner się jatis' roksierca!
Koraz sunągnęł regar wierę, zamkowej
I jedenastą uderza.

Drogą idąc, tam z powiódł skat,
Któs ubrojuj sadi na konin u cwat,
Pancerz się jasnow kciżigien lśni
A rycerz pzdri! podkowa grzmi!
I tylko zbroi słychać tam swęsk
I tylko głucho podkowy jęk!
A jerdun pzdri drwiszazę ostrogą,
I adi jak szatan zamkową drogą!
Koraz bieg wstrzymał, brawę pniekkożył,
Wyprosz do diawicęj, komnaty krożył.

"To ja, o luba! twój Wilhelm tu...
Jakieci witanie gołujesz tu?
Pojdzi w me objzia niech cię upiesunę,
Swego Wilhelma, czy kochasz jesure?!"
- "Tyś to Wilhelmie, Kochanek mój!?"
Gdzieci twój o luby godowu strój?
Jam kobic wierna, jak wierna w cież,
Tyś mój Kochanek, mój Pan, mój Mąż!

Leć coż tak poryw, odpowiedz wraz,
Na swe przybycie obrated was?"

Poryw nie poryw, nie pytaj wcale,
Jeśli jak mówisz, kochasz mi, ślask,
Kumak gotowy, matieniskie toie
Wstę mił odległym weseć was dwore!
Spiciesz się nim potuoc ogłosi was!
Lohem sokota polecin wraz.

Jako cziginy puszczoney grof,
Tak rybkiem będzie nasz wypóluy lof.
Na obras wichrow i wiedziny cior,
Po ciebie biętem ja « Czeskich gór!
Kozjasnij, coto i porzuci ptacz,
Kumak gotowy, na siedlto jhacz!
Kieziyc i gwiazdy pochodniq nam,
A goduwinicy ezekijq sam?
Stysysz? riy, biegun! wyglada was
Spiciesz się o luba - już was, już was!"

Inowto diewre, rycerz jak wot asua,
Uził ja zdobyć na koniu,
Kieziyc im droge, oswieta jasno
Przemi już podkowa po błoniu!

Łumak kopczy w gruncie ziemię,
Łósejów un ptonieni wybuchu,
Jak skoro jejdców wrae pocunt brennie,
Paruka noddremi i dnucha.

I jedą, jedą... a w prawo w lewo
Mi jaja pnednisobow sita,
Tu rosochale pnydro dre dnewo,
Tam snów kryzi, a lam mogita.
A po nad nimi, jak księżyc świecci,
Wlatują kruki i sowy,
Całem tej ruowa nietyperz wrleci
Sanymatom sięgaję ich głowy.

— "powiedź oluby blodego lica,
Gdzie twa konnata godowa?
Powiadź ach powiadź, czy nas tożnica
Cenne obserna, gotowa?!"

— "Ho, ho! dośi mijsca na nas oboje
Sreči deset kibite duktadnie,
Bzdnie nam dobre luba we dwoje,
Skoro utozym signa dnie!"

I jedą, jedą, - no prawo i w lewo

Mijają wsiemi Łamyska
Tu roso haki, pny drodo dnewo,
A lam pouure kwaliska!

— „ Cha, cha, cha, cha, cha a to mi pnieie
Jarda roznosena i mista!

Przy nasz obuba, ies' na tym swiecie,
Przedoj, chyba nie jeż drita!?

A to mi jarda! widmoum pryszoi

Przedoi tak cwatem, tak w cwat,

Leu cōi to moja tuba się boi?

Rmi twogę i diel moją fat! "

— „ widiur lam wicniu, te sribienię
Tentody, wota zybale?

Oh te lam wiedziny, to urowuice

Łbrojne w uortury sgnale! "

— „ To nasi goicie nasi postowie,

Hej, hej sami! chodicie tu system!

To, to naszego slubu swiadkowie,

Przed tobą udenę cōtem!

Nim kim Łapieje, gotowi staniem

Wytem podżuyi się wicany m

I legnicu do sru, a z smarku chwałicem

Tam na Ładzie Ostakernym!

Hop, hop! mój kary pomyślesz biegu!
Czy stycysz kur piąje żyw?
Hop! skacz w tę okłotai - pędz do biega
Na skrydłach wiehów i burz!
Dalej, dalej! już renki ranka
Cruz ja, mój już kłód!"

Jak błyskawicą zjędzie i branna
Pobyli jizoro w bród!

Umarli pędz - o! pędz wsi ichle
Jak pikiel mizskawiec bies -
A pędzrej, jardy, niema i w piakle!
Twar pędzrej, ich kres.
A kres ich, drogi u wioł cementarujch
W posrodku skoczających gór;
W okoto wiciec zjatorców warujch
T i emny w okoto bór.
Głucho rajgata cementarna brama,
Pikielny wy dając diwisk,
Pizkie po dwoje otwartasama,
Lancuków orwał się szog u.

Tam gdzie grobowy padł odkryły

Omrozwany odwrócon głaz,
 Tam tutaj nagle słangiż jek wyrzły
 Y jerdie i branka wrak.
 A w tem czy widziisz? biada ach biada!
 Lobożda podwojny trup -
 Jedno i drugie razem zapada,
 Wgłowy, otwarły, grób

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

